

## SPØKELSESHUSET SOM KUNNE SNAKKE

En dag i September gikk jeg, Mari en tur. Jeg gikk helt alene. Jeg gikk forbi Rema 1000, da klokken ble halv tolv. Plutselig så jeg et spøkelseshus, som bare kom i løse luften. Jeg hørte også en hviskende stemme som sa, kom inn og hjelp meg. Jeg ble så redd at jeg nesten løp, men så tenkte jeg at jeg måtte hjelpe den stemmen. Jeg gikk inn i huset. Der så jeg at vinduene var knust, og jeg hørte at det knirket i gulvet og dørene. Jeg gikk opp en trapp. Der oppe så jeg et lys. Jeg fulgte lyset. Da jeg kom til lyset, så jeg at det bare var en gryte med frøskeskin, og frøskeslim. Da hørte jeg den samme stemmen som jeg hørte før jeg gikk inn. Men nå sa stemmen, 00000h, 00000h, hjelp meg, hjelp meg. Jeg ble veldig redd. Jeg løp, men stemmen hørte det, for det knirket i gulvet. Jeg snudde meg og så blod på gulvet. Da tenkte jeg, her må noen ha blitt drept. Så snudde jeg meg, og gjett hva jeg så da. Et SPØKELSE!! Jeg løp alt jeg hadde for og komme meg ut. Men det var forsent. Døren hadde allerede blitt lukket. Jeg klarte og gjemme meg bak en hylle for spøkelsen gikk opp trappen. Men jeg klarte heldigvis og komme meg ut, og det jeg ikke skjønner er hvordan

huset forsvant. Da tenkte jeg, hit skal jeg  
aldri gå. Så hele natten lå jeg og tenkte  
hvordan huset forsvant.